

„Зыкъ, и изучатъ Аритмитикъ, Исто-
 „рiю и Географiю. Не знаемъ, дали ще
 „чини каквото го совѣтввамъ, защото....
 „самолюбiе . . . ! Но самъ тамъ зачеха
 „да оусѣшатъ таа потреба. Воистинѣ
 „тако и прилича.“

„Още въ минувшей годинѣ азъ пи-
 „сахъ сичкимъ оученымъ (простите ма
 „за важность рѣчи) да са согласатъ на
 „еднаковъ оурядъ правописанiа и грам-
 „матическихъ правилъ; азъ имъ обадихъ
 „мои сапикасванiа на Неофитоваа Грам-
 „матика. Но сичко това е праздно; за-
 „щото ти не щатъ да са согласатъ ни-
 „какъ. Како са придержава Неофитъ за
 „свое реченiе, тако и дрѹзи за свои. Оу
 „Неофита именителный членъ о, (т. е.
 „человѣко, на мѣсто человѣкъ); а оу
 „Кипиловскаго атъ (человѣкатъ), а оу
 „дрѹгаго нищо. Смѣтамъ оу Христинъ
 „Павловича Дѹпничанина. Азъ имъ казахъ,
 „че и до нынѣ въ Пензенскаа, Казанскаа
 „и Нижегородскаа и проч. Губернii (*въ
 „Россiа), дѣто са сѣдѣли нашии Пра-
 „дѣдове, въ простое реченiе въ окончанii